

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 1127

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 5 decembrie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
D E C R E T E	
1.117. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	2
1.118. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2
D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E	
Decizia nr. 258 din 15 mai 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	3–4
Decizia nr. 330 din 1 iulie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală	5–6
O R D O N A N Ţ E A L E G U V E R N U L U I R O M Â N I E I	
67. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii petrolului nr. 238/2004	7
D E C I Z I I A L E P R I M - M I N I S T R U L U I	
541. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Marian Munteanu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Vaslui	8

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b), alin. (2) și ale art. 211 alin. (1) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.043/2025,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 8 decembrie 2025, domnul Radu Florin-Cătălin, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Buzău, delegat în funcția de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Râmnicu Sărat, având gradul profesional corespunzător parchetului de pe lângă tribunal, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 5 decembrie 2025.

Nr. 1.117.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b), alin. (2) și ale art. 211 alin. (1) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2.676/2025,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 9 decembrie 2025, domnul Popescu Corneliu-Bogdan, judecător cu grad profesional de curte de apel la Tribunalul Mehedinți, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 5 decembrie 2025.

Nr. 1.118.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 258 din 15 mai 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice. Excepția a fost ridicată de Paul Eugen Alexandrescu în Dosarul nr. 11.423/3/2020 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.733D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. În jurisprudența Curții s-a arătat că pensia de invaliditate se acordă în considerarea unei situații imprevizibile intervenite în perioada asigurată. Ca atare, tratamentul juridic nu poate fi decât diferit pentru cele două categorii de persoane. În final invocă Decizia Curții Constituționale nr. 93 din 5 martie 2024.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 5.912 din 3 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 11.423/3/2020, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția a fost ridicată de Paul Eugen Alexandrescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unei decizii de pensionare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul arată, în esență, că nu a avut niciodată capacitatea de muncă, fiind încadrat cu grad de handicap grav încă din copilărie, astfel că nu a putut realiza un stagiul de cotizare. Autorul consideră că el și cei din categoria sa, adică persoanele cu handicap grav și cu o incapacitate totală de muncă preexistentă împlinirii vârstei legale pentru a putea deveni asigurați în cadrul sistemului public de pensii, sunt discriminați față de cei din categoria persoanelor sănătoase, care, la împlinirea vârstei de 18 ani, au capacitatea fizică și legală de a deveni asigurați în cadrul sistemului public de pensii. De asemenea, ei sunt discriminați și față de categoria persoanelor care și-au pierdut în totalitate capacitatea de muncă în timp ce erau și asigurați în sistemul public de pensii.

6. Art. 47 alin. (2) din Constituție garantează pentru toți cetățenii, indiferent de starea lor de sănătate sau de capacitatea de muncă, dreptul de a primi o pensie și de a accesa sistemul public de asigurări sociale. Totodată, prin dispozițiile art. 50 din Constituție, Statul își asumă angajamentul de a asigura pentru persoanele cu handicap egalitatea de șanse, prin raportare la celelalte categorii de cetățeni. Autorul excepției arată, de asemenea, că dispozițiile de lege criticate sunt lipsite de claritate și previzibilitate, sintagma „indiferent de stagiul de cotizare realizat” din cuprinsul art. 74 din Legea nr. 263/2010 ridicând probleme de interpretare și aplicare.

7. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul, președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 74 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următoarea redactare: „*Au dreptul la pensie de invaliditate, indiferent de stagiul de cotizare realizat, persoanele prevăzute la art. 68 alin. (1) lit. a) și b), alin. (2), (3) și (4).*”

12. Curtea reține că, ulterior sesizării sale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, Legea nr. 263/2010 a fost abrogată, începând cu 1 septembrie 2024, prin Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1089 din 4 decembrie 2023. Cu toate acestea, excepția de neconstituționalitate este admisibilă, având în vedere cele reținute prin Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011.

13. Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege criticate sunt contrare următoarelor prevederi din Constituție: art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 47 privind nivelul de trai și dreptul la pensie și alte măsuri de protecție socială și art. 50 privind dreptul persoanelor cu handicap la măsuri de protecție socială. Se reține că, în criticile de neconstituționalitate, este invocată și lipsa de claritate și previzibilitate a legii, astfel că sunt incidente prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind

obligatia respectării Constituției, a supremației sale și a legilor. De asemenea, se invocă încălcarea prevederilor internaționale ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la interzicerea discriminării, art. 1 din Primul Protocol la convenția mai sus arătată, dispozițiile art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1), art. 27 alin. (1) și art. 28 din Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, referitoare la egalitatea de șanse a persoanelor cu dizabilități.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 93 din 5 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 21 august 2024, a statuat că dispozițiile art. 74 din Legea nr. 263/2010, prevăzând dreptul la pensie de invaliditate „indiferent de stagiul de cotizare realizat”, nu pot fi interpretate în sensul excluderii totale a cerinței existenței unui stagiul de cotizare, ci, având în vedere caracterul imprevizibil și deosebit de grav al situațiilor avute în vedere, care duc la pierderea capacității de muncă, textul de lege exclude condiția referitoare la necesitatea unei anumite durate a stagiului de cotizare necesar ori a vârstei la care se poate acorda dreptul la pensie de invaliditate. Curtea a amintit că, potrivit art. 2 lit. c) din Legea nr. 263/2010, unul dintre principiile de bază ale sistemului unitar de pensii publice îl constituie principiul contributivității, conform căruia fondurile de asigurări sociale se constituie pe baza contribuțiilor datorate de persoanele fizice și juridice participante la sistemul public de pensii, drepturile de asigurări sociale cuvenindu-se în temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite. Pensia de invaliditate, nefiind un drept de asistență socială, ci un drept de asigurare socială, este întemeiată pe principiul contributivității. Prin urmare, Curtea a constatat că, în realitate, tratamentul juridic diferit decurge dintr-o eronată interpretare a dispozițiilor art. 74 din Legea nr. 263/2010 în raport cu dispozițiile actuale ale art. 73 din aceeași lege.

15. Cât privește critica referitoare la imposibilitatea persoanelor care s-au născut fără capacitate de muncă de a obține o pensie de invaliditate, întrucât nu pot, din cauza bolii pe care o au, să realizeze un stagiul de cotizare, prin aceeași decizie Curtea a reținut că pensia de invaliditate este concepută ca o contraprestație a sistemului public de pensii pentru persoanele care și-au pierdut capacitatea de muncă. Ipoteza vizată de legiuitor are în vedere intervenirea unei cauze imprevizibile, invalidante care împiedică persoana să mai muncească după ce aceasta a început să desfășoare o activitate profesională și să cotizeze la sistemul public de pensii.

19. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Paul Eugen Alexandrescu în Dosarul nr. 11.423/3/2020 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 74 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 mai 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992

privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,
semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Pierderea totală sau cel puțin a jumătate din capacitatea de muncă din cauza situațiilor enumerate la art. 68 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010 este un eveniment aleatoriu ce nu poate fi controlat de persoana în cauză și de aceea justifică acordarea pensiei de invaliditate indiferent de stagiul de cotizare realizat. Situația persoanei lipsite de capacitate de muncă de la naștere este însă diferită. Aceasta nu și-a pierdut capacitatea de muncă, ci nu a avut-o niciodată, astfel că nu se poate prevala de intervenția unei cauze aleatorii, invalidante, care să justifice acordarea pensiei indiferent de stagiul de cotizare realizat. Altfel spus, condiția imprevizibilității, care justifică acordarea pensiei de invaliditate indiferent de stagiul de cotizare realizat, nu este întrunită, așa încât acest tip de pensie nu poate fi acordat unei persoane care nu a avut niciodată capacitatea de muncă.

16. Cu toate acestea, Curtea a arătat că sistemul public de pensii nu condiționează acordarea unei pensii de prestarea unei munci, ci de contributivitate și de împlinirea vârstei legale la care poate fi acordat dreptul la pensie. Dispozițiile art. 27 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 stabilesc că sunt contribuabili ai sistemului public de pensii și persoanele fizice care sunt asigurate, conform acestei legi, pe baza contractului de asigurare socială. De asemenea, dispozițiile art. 6 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 prevăd că orice persoană se poate asigura în sistemul public de pensii în baza unui contract de asigurare socială, în vederea obținerii pensiei pentru limită de vârstă și, după caz, în vederea completării venitului asigurat utilizat la calculul acestei categorii de pensie. Potrivit art. 12 alin. (1) din același act normativ, contractul de asigurare socială prevăzut la art. 6 alin. (2) se încheie între persoana interesată sau, după caz, tutorele, curatorul ori mandatarul acesteia, desemnat prin procură specială, și casa teritorială de pensii competentă, în funcție de domiciliul sau reședința persoanei. Prin urmare, oricine poate opta să se asigure facultativ în sistemul public de pensii, pe baza unui contract de asigurare, în vederea obținerii dreptului la pensie pentru limită de vârstă.

17. De asemenea, Curtea a precizat că, potrivit art. 58 din Legea nr. 263/2010, persoanele care au realizat un stagiul de cotizare în condiții de handicap beneficiază de reducerea vârstelor standard de pensionare și a stagiilor complete de cotizare.

18. Curtea apreciază că cele reținute prin decizia precitată răspund criticilor de neconstituționalitate formulate în prezenta cauză, impunându-se, în consecință, păstrarea aceleiași soluții.

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 330

din 1 iulie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (1) și (2)
din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Sănducul Iulian Șerban în Dosarul nr. 12.520/3/2016/a13 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 870D/2020.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției prin avocat Dan-Andrei Tăut, cu delegație de substituție depusă la dosar. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele dă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care reiterează argumentele susținute în motivarea scrisă a excepției de neconstituționalitate și solicită admiterea acesteia.

4. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că este incidentă Decizia Curții Constituționale nr. 100 din 25 februarie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 23 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 12.520/3/2016/a13, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sănducul Iulian Șerban în procedura verificării admisibilității în principiu a unei cereri de recurs în casație.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, referitoare la procedura admisibilității în principiu a cererii de recurs în casație, încalcă principiile fundamentale privind calitatea legii, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, independența judecătorilor și inamovibilitatea acestora. În acest sens observă că numai unul dintre cei trei membri ai completului de judecată care urmează să soluționeze cererea de recurs în casație este abilitat să se pronunțe asupra admisibilității în

principiu a acestei cereri. De asemenea, arată că judecata se desfășoară fără citarea părților și fără participarea procurorului, în condițiile în care prevederile art. 440 alin. (2) din Codul de procedură penală îngăduie interpretarea potrivit căreia, cu ocazia verificării respectării dispozițiilor art. 438 din același cod, judecătorul nu se limitează la o verificare formală a indicării cazurilor de recurs în casație și a motivării lor, ci examinează dacă, în raport cu motivele arătate, sunt incidente cazurile de recurs în casație, antamând astfel judecata pe fondul cererii. Având în vedere că termenii „citare” și „participare” din cuprinsul dispozițiilor art. 440 alin. (1) teza finală din Codul de procedură penală au accepțiuni complet diferite, consideră că aceste dispoziții de lege pot fi interpretate în sensul că numai participarea procurorului este interzisă, nu și cea a părților, care se pot prezenta, fără să fi fost citate, situație în care pot pune și concluzii. Mai arată că prevederile art. 440 alin. (2) din Codul de procedură penală împiedică exercitarea unei căi de atac împotriva încheierii pronunțate în temeiul acestui text de lege.

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, Curtea Constituțională pronunțând în acest sens deciziile nr. 810 din 6 decembrie 2018 și nr. 669 din 30 octombrie 2018.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „(1) Admisibilitatea cererii de recurs în casație se examinează în camera de consiliu de un complet format din un judecător, după depunerea raportului magistratului-asistent și atunci când procedura de comunicare este legal îndeplinită, fără citarea părților și fără participarea procurorului.

(2) *Dacă cererea de recurs în casație nu este făcută în termenul prevăzut de lege sau dacă nu s-au respectat dispozițiile art. 434, art. 436 alin. (1) și (6), art. 437 și art. 438, instanța respinge, prin încheiere definitivă, cererea de recurs în casație.*

12. Prevederile constituționale indicate în motivarea excepției sunt cele ale art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității, ale art. 21 alin. (1)-(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 referitor la dreptul la apărare, ale art. 124 alin. (3) privind independența judecătorilor și ale art. 125 alin. (1) referitor la inamovibilitatea judecătorilor, precum și prevederile art. 6 paragraful 1 fraza întâi și paragraful 3 lit. c) privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv ale art. 47 paragraful 2 fraza întâi privind dreptul la un proces echitabil din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că o excepție de neconstituționalitate cu obiect identic a fost examinată prin raportare la critici asemănătoare și a fost respinsă, ca neîntemeiată, prin Decizia nr. 22 din 28 ianuarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 30 aprilie 2025.

14. Cu privire la critica de neconstituționalitate potrivit căreia examinarea admisibilității cererii de recurs în casație se realizează fără citarea părților și fără participarea procurorului, prin Decizia nr. 22 din 28 ianuarie 2025, precitată, paragrafele 12-14, Curtea Constituțională, analizând dinamica legislativă, jurisprudența constituțională și pe cea a instanței supreme în materie, a conchis că dispozițiile art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală nu încalcă accesul liber la justiție și nici dreptul la apărare reglementate de prevederile art. 21 și 24 din Legea fundamentală. Aceasta, întrucât în etapa admiterii în principiu a recursului în casație în procedura camerei de consiliu de un complet format dintr-un judecător nu are loc o judecată asupra temeiniciei recursului în casație, ci o judecată asupra îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege pentru introducerea cererii,

examinându-se numai admisibilitatea în principiu a recursului, iar nu și temeinicia acestuia.

15. Pentru aceleași considerente, Curtea a constatat că pronunțarea soluției asupra admisibilității în principiu a cererii de recurs în casație doar de către unul dintre cei trei membri ai completului colegial ce urmează să judece pe fond calea extraordinară de atac nu este de natură să aducă atingere prevederilor constituționale și convenționale invocate.

16. Referitor la caracterul definitiv al încheierii pronunțate în procedura examinării admisibilității cererii de recurs în casație, prevăzut de art. 440 alin. (2) din Codul de procedură penală, Curtea a reținut, la paragraful 18 al Deciziei nr. 22 din 28 ianuarie 2025, că nici acest aspect nu aduce atingere accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil și nici dreptului la apărare, consacrate de prevederile art. 21 și 24 din Constituție, întrucât procedura menționată nu vizează fondul cauzei penale, nefiind judecată o acuzație în materie penală, în sensul dispozițiilor art. 6 din Convenție. Stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, atât prevederile art. 129, cât și cele ale art. 126 alin. (2) din Constituție fac referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată urmând să fie prevăzute „numai prin lege”, și nicio normă din Legea fundamentală nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. În acest sens, prevederile art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin decizia mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sănducu Iulian Șerban în Dosarul nr. 12.520/3/2016/a13 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și constată că dispozițiile art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile de neconstituționalitate formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 1 iulie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea
și funcționarea Curții Constituționale,

semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂȘESCU

Magistrat-asistent-șef,
Claudia-Margareta Krupenschi

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea și completarea Legii petrolului nr. 238/2004

Având în vedere angajamentele internaționale asumate de România în calitate de stat membru al Organizației Națiunilor Unite și al Uniunii Europene,

ținând seama de faptul că actele cu forță juridică obligatorie ale acestor organizații stabilesc în sarcina statelor membre obligația de a adopta anumite măsuri legislative pentru punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale instituite de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, în baza art. 41 din Carta Națiunilor Unite, și de Uniunea Europeană în cadrul politicii externe și de securitate comune, precum și de faptul că efectele acestora în cazul acordurilor petroliere pot conduce la aspecte de natură să afecteze siguranța energetică a României,

în concordanță cu prevederile art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată, și cu dispozițiile Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare necesitatea urgentă a armonizării cadrului legislativ în domeniul petrolier în concordanță cu legislația internațională în materie și cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere necesitatea clarificării efectelor juridice ale denunțării unilaterale a acordurilor petroliere, în special în cazul titularilor multipli, necesitatea asigurării securității energetice și a protejării intereselor strategice ale statului român, în contextul geopolitic actual și al angajamentelor internaționale asumate de România prin care se asigură predictibilitatea, proporționalitatea și claritatea normelor privind încetarea acordurilor petroliere în situații excepționale, precum și necesitatea urgentă de transpunere integrală a prevederilor art. 2 alin. (2) și ale art. 3 din Directiva 94/22/CE privind condițiile de acordare și folosire a autorizațiilor de prospectare, explorare și extracție a hidrocarburilor,

pentru menținerea în vigoare a acordurilor petroliere, în cazul în care doar unul dintre titulari este exclus, iar ceilalți titulari sunt de acord să preia drepturile și obligațiile acestuia în vederea accelerării și eficientizării punerii în valoare a resurselor de petrol și gaze naturale, actuala formă a legii nepermițând acest lucru,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Legea petrolului nr. 238/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 15 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 31, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul acordurilor petroliere în vigoare, la propunerea autorității competente și de reglementare, din motive de securitate națională, prin hotărâre a Guvernului, cu avizul Consiliului Suprem de Apărare a Țării, se poate aproba denunțarea unilaterală totală sau parțială a acordului petrolier.”

2. La articolul 31, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alin. (3)-(5), cu următorul cuprins:

„(3) În situația denunțării unilaterale totale sau parțiale a acordului petrolier potrivit alin. (2), prin hotărâre a Guvernului se stabilesc titularul căruia îi încetează calitatea de parte a acordului petrolier și data ieșirii acestuia din acord.

(4) În cazul în care acordul petrolier care a fost denunțat parțial are mai mulți titulari, autoritatea competentă și de reglementare notifică titularii care nu fac obiectul denunțării, în vederea exprimării opțiunii pentru continuarea concesiunii într-un termen de 30 de zile de la data comunicării notificării transmise de autoritatea competentă și de reglementare. Dacă în acest termen aceștia nu comunică opțiunea de continuare a concesiunii sau

refuză continuarea acordului, acest fapt este considerat drept renunțare a titularului la acord și conduce la încetarea concesiunii conform art. 38 lit. b).

(5) În situația în care titularii față de care nu operează denunțarea acordului petrolier optează pentru continuarea concesiunii potrivit alin. (4), aceasta se realizează prin încheierea unui act adițional la acordul petrolier existent. Acest act adițional va intra în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului de aprobare.”

3. La articolul 30, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prin excepție de la alin. (2), în situația în care un acord petrolier are mai mulți titulari, iar unul sau mai mulți titulari nu acceptă încheierea unui act adițional la acordul petrolier, în termenii și condițiile propuse de autoritatea competentă și de reglementare, în vederea finalizării lucrărilor din programul de explorare asumat, pentru continuarea operațiunilor petroliere în perimetrul liber rezultat în urma redelimitării acestuia în condițiile legii, se poate încheia un nou acord petrolier cu ceilalți titulari care își asumă obligațiile în acest sens. Atribuirea directă a acordului de concesiune petrolieră pentru explorare-dezvoltare-exploatare se poate face pentru o durată de cel mult durata acordului petrolier inițial și se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității competente și de reglementare.”

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN
Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea
Șeful Cămarilor Prim-Ministrului,
Mihai Jurca

Președintele
Autorității Naționale
de Reglementare în Domeniul Minier,
Petrolier și al Stocării Geologice
a Dioxidului de Carbon,
Adriana Petcu

Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare
Ministrul energiei,
Bogdan-Gruia Ivan
p. Ministrul afacerilor externe,
Luca-Alexandru Niculescu,
secretar de stat

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către domnul Marian Munteanu a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Instituției Prefectului — Județul Vaslui**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 22.218 din 12 noiembrie 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/10.956 din 12 noiembrie 2025, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Vaslui prin Adresa nr. 14.992 din 23 octombrie 2025, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 40.726 din 6 noiembrie 2025,

în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Marian Munteanu, consilier juridic, grad profesional superior în cadrul Serviciului juridic, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Vaslui pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 5 decembrie 2025.

Nr. 541.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.